

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Marek Górecki

Sędziowie: SA Małgorzata Gulczyńska

SA Bogdan Wysocki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **R. P.**

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 sierpnia 2007 r. oddalającym apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie o sygn. XII C 55/01 z powództwa R. P. przeciwko Agencji Własności Rolnych Skarbu Państwa o wydanie nieruchomości, zapłatę, ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia skarżącego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 lipca 2012 r., sygn. akt: XII C 1066/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Małgorzata Gulczyńska Marek Górecki Bogdan Wysocki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił skargę R. P. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 sierpnia 2007 r. oddalającym apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie o sygn. XII C 55/01 z powództwa R. P. przeciwko Agencji Własności Rolnych Skarbu Państwa o wydanie nieruchomości, zapłatę, ochronę dóbr osobistych.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że skarżący złożył skargę o wznowienie postępowania w dniu 9 czerwca 2011 r. W uzasadnieniu wniosku stwierdził, że zachodzą podstawy wznowienia postępowania określone w art. 401 k.p.c. i art. 403 k.p.c. tj. nieważność postępowania, a nadto pojawiły się nowe środki dowodowe mogące mieć wpływ na wynik sprawy.

W świetle przepisu art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Natomiast art. 401 k.p.c. określa przyczyny wznowienia postępowania z powodu nieważności postępowania.

Jednakże sformułowanie przez skarżącego podstaw wznowienia nie jest tożsame z oparciem skargi na ustawowych podstawach wznowienia, jeżeli z samego uzasadnienia skargi wynika, że wskazane w niej podstawy wznowienia nie zachodzą. Nie uzasadnia zatem wznowienia postępowania jedynie ogólne podanie przez skarżącego przyczyny nieważności postępowania bez dokładnego sprecyzowania i uzasadnienia te same podstawy. Skarżący w swoim wniosku nie wskazał bowiem, na którą ze wskazanych w art. 401 k.p.c. okoliczności się powołuje, ani nie przytoczył okoliczności faktycznych, które wskazywałyby na nieważność postępowania. Podobnie powołując się na przyczyny wznowienia wskazane w art. 403 k.p.c. w szczególności na późniejsze wykrycie środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, skarżący nie przywołał takich dowodów, ani nie uprawdopodobnił ich istnienia.

Ponadto jego wniosek o wznowienie postępowania w sprawie XII C 55/01 jest kolejnym wnioskiem w tym przedmiocie. Poprzedni wniosek z dnia 5 września 2008 r. w sprawie XII C 1941/08 Sąd prawomocnym postanowieniem z dnia 29 grudnia 2008 r. odrzucił.

Wobec tego wniesiona przez R. P. skarga o wznowienie postępowania na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył skarżący wnosząc o jego uchylenie w całości jako „nielegalnego”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania sąd bada, czy zostały spełnione konieczne warunki umożliwiające jej rozpoznanie. Ich brak uniemożliwia przystąpienie do rozpatrywania zasadności wniesionej skargi. Oparcie skargi na ustawowych podstawach, to nie tylko wskazanie określonej podstawy, ale także przytoczenie takich okoliczności, które uzasadniałyby ich powołanie. Badanie dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania nie jest badaniem zasadności skargi. Chodzi w nim jedynie o stwierdzenie, czy zachowane zostały warunki, które umożliwiają rozpatrywanie samej skargi o wznowienie postępowania. Oceny tej Sąd dokonuje w zasadzie na podstawie twierdzeń zawartych w skardze.

Również w ocenie Sądu odwoławczego wskazane w uzasadnieniu skargi przyczyny wznowienia nie stanowią którejkolwiek z ustawowych podstaw określonych w art. 401 – 404 k.p.c. Skarżący wskazał, że w sprawie zachodzi nieważność postępowania wobec pozbawienia go możliwości obrony swoich praw i nie ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu. Należy zauważyć, że pozbawienie możliwości działania jako podstawę wznowienia kodeks ograniczył do wypadków, w których strona przez całe postępowanie, aż do uprawomocnienia się orzeczenia była pozbawiona możliwości działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.) a taka sytuacja nie miała miejsca w sprawie XII C 55/01 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Poznaniu jak i przed Sądem Apelacyjnym. Skarżący w toku całego postępowania zarówno przed sądem I instancji jak i przed sądem II instancji uczestniczył czynnie w postępowaniu min. poprzez udział w rozprawach, składanie wniosków o wyłączenie sędziego jak i podejmował czynności procesowe w min. złożył apelację i składał zażalenia. Pozbawienie możliwości działania jako przyczyna wznowienia nie jest więc identyczne z pozbawieniem możliwości obrony praw jako przyczyna nieważności stanowiąca przesłankę apelacyjną z art. 379 pkt. 5 k.p.c.

Żalący nie przywołał również dowodów, ani nie uprawdopodobnił ich istnienia, które w świetle art. art. 403 k.p.c. mogłyby stanowić przyczynę wznowienia postępowania.

Nadto skarżący w zażaleniu nie podniósł żadnych zarzutów, nie wskazał na istnienie jakichkolwiek uchybień popełnionych przez Sąd pierwszej instancji.

Mając to na uwadze należy uznać, że skarga o wznowienie postępowania zakończona prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 sierpnia 2007 r. oddalającym apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie o sygn. XII C 55/01 wniesiona przez R. P. podlegała na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. odrzuceniu z uwagi na nie oparcie jej na ustawowej podstawie.

Wobec tego Sąd Apelacyjny na podstawie, art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Małgorzata Gulczyńska Marek Górecki Bogdan Wysocki